

FÖRSTA SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

QUASIMODOGENITI

Ev. Joh 20: 19–31, III Årg Högm Luk 24: 36–48 Predikan G Edwardsson (ELBK)

Dagens text är en fortsättning på Annandagens evangelium där vi hörde om de två lärjungarna på väg till byn Emmaus och hur Jesus går med dem, men de förstår inte att det är han. Och han öppnar för dem skrifterna så att de senare talar om hur deras hjärtan brann i dem när han öppnade skrifterna och visade för dem vad i allt vad som var skrivet om honom.

Här i dagens text är lärjungarna tillbaka i Jerusalem och Jesus kommer genom stängda dörrar till dem och säger: *"Frid vare med er"*. Och strax hör vi att han öppnade deras sinnen så att de förstod skrifterna. Därför ska vi i dag stanna inför dessa tre saker som Jesus gör för sina lärjungar inte bara då utan också nu.

JESUS ÖPPNADE SKRIFTERNA

Den öppnade skriften. Är inte bibeln klar och tydlig för var och en? På vägen till Emmaus visade Jesus att det inte var så, i alla fall när man inte tar fasta på hans ord. Det visar vår värld i dag. För i dag vill man tolka Bibeln efter människors förnuft och vilja. Man vill att bibeln och Jesus ska vara precis efter vårt förnuft, så att allt det som står däremot också ska elimineras och tas bort. I varje fall så att allt det som går emot människoförnuftet inte skall vara behövt att tro på. Det räcker, säger man, att tro att Gud är god.

Men Jesus visar för oss att man inte kan förstå vem han är om man inte tar med och tar in vad skriften säger om honom. Det är därför han visar vad skriften säger. Och det är därför det efter praktiskt taget allt vad han gör, sägs att det skedde för fullborda vad som var sagt genom profeten som sade...

Det heter att han började från början, under vandringen till Emmaus med de två lärjungarna, och utlade för dem vad som i alla skrifterna var sagt om honom. Det betyder att Jesus själv hänvisar till gamla testamentet för att visa vem han är.

Han visade hur första mosebok hade talat om den som skulle sönderkrossa ormens huvud, det vill säga övervinna den onde fiende själv, hur segern över döden skulle komma genom den som själv led döden, blev stungen i hälen. Han visade hur profeternas tal om den Guds tjänare som straffades och led döden skulle ge frid, *"genom hans sår blir vi helade"*. Han visade till profeten som uppenbarade att ett nytt förbund skulle ske,

"Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder den dag då jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egyptens land - det förbund med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre - säger HERREN. Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. Då skall de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: "Lär känna HERREN!" Ty alla skall känna mig från den minste bland dem till den störste, säger HERREN. Ty jag skall förlåta deras missgärningar och deras synder skall jag inte mer komma ihåg."
(Jer 31: 31 ff)

Så skulle skrifterna i allt gå i uppfyllelse genom Jesus själv. Och han öppnar för oss skrifterna genom att visa detta och än mer genom sina ord och sina gärningar visar han att han är den som skriften utlovat och givit oss som frälsaren.

JESUS ÖPPNADE SINNENA

Han öppnade deras sinnen så att de förstod skrifterna, står det i texten. Vad gjorde han egentligen? Med ordet sinnen står det i grekiska texten förnuft. Men det var inte en människoförnuftig eller strängt logisk syn på uppenbarelsen han gav dem. Utan det var vad vi skulle kunna säga en omvändelse han gav dem. Han förnyade, väckte, ja öppnade deras sinnen så att de förstod skrifterna. Lägg märke till att det står att det var han som gjorde detta. Det står aldrig att det var människorna, lärjungarna som hade beslutat sig för att följa Jesus eller att de hade avgjort sig för honom. Tvärtom visar evangelierna genomgående hur tveksamma och svaga hans lärjungar var.

Tar vi fasta på frågan om omvändelsen i skriften så ser vi att den sker just genom att Guds ord kommer till människan och framförallt att Guds förlåtelse genom Jesus Kristus kommer till människan och blir varse om det. Omvändelsen är inte människans verk. Utan det är just ordet som öppnar människans sinnen. Det är när ordet kommer till människan som hon får liv. Omvändelse handlar om att få förlåtelse och tro den. Det är då man finner att Jesus är frälsaren. Att det är han som ger liv, att han är uppståndelsen och livet. Och att som han själv här säger: *"Omvändelse och syndernas förlåtelse ska predikas i hans namn för alla folk..."* Omvändelse är att göra som människorna gjorde, de skyndade till Jesus för att få hjälp. Omvändelse var ett faktum där Jesus sa: "Gå, din tro har frälsat dig". Omvändelsen skildras aldrig i bibeln utifrån människans gärningar eller beteende utan från Jesu gärning och såsom han här också gör. Han öppnar deras sinnen.

JESUS ÖPPNADE ÖGONEN

Det är det slutliga. Våra ögon skall öppnas till sist den dagen då vi möter honom själv. Då ska vi se honom sådan han är. Den dagen då vi lämnat jordelivet och vi får stå upp som han uppstod och vi får möta honom. Men redan här i tiden kommer han oss så nära som såge vi honom. Han öppnade ögonen för lärjungarna i Emmaus. Han bröt brödet, han gjorde precis som han gjorde då han instiftade nattvarden. Och det var genom detta de kände igen honom. Ja man kan säga att han valde att öppna deras ögon just i nattvarden firande. Men det visar han vilken betydelse nattvarden har för hans lärjungar i alla tider. Han väljer att komma till oss i nattvarden sakrament och att vi ska ta emot hans närvaro där.

Därför kan vi säga:

Välsignat är det nådens bord, som Jesus oss bereder. Och där han enligt löftets ord, Själv stiger bland oss neder. Där är förvisst en helig ort, Där ser jag öppnad himlens port. Och Herrens närhet känner.

Amen